

посередником між дитячим та дорослим світом: в іграх з ляльками малюк вчиться базовим соціальним взаємодіям, відпрацьовує комунікативні навички і нові для себе соціальні ролі. У лялькотерапії використовуються такі варіанти ляльок: ляльки-маріонетки, пальчикові ляльки, тіньові ляльки, мотузкові ляльки, площинні ляльки, ляльки-рукавички, ляльки-костюми. Ожививши ляльку, молодший школяр бачить, що кожен його рух відображається на її поведінці. Це допомагає дитині самостійно корегувати свої рухи і робити поведінку ляльки максимально виразною. Дитина через ляльку може висловити те, що від себе зробити не може.

Основні висновки. Підводячи підсумки, можна сказати, що молодший шкільний вік характеризується підвищеною емоційною чутливістю, вразливістю, емоційністю, образністю сприйняття та особливим типом сприйняття, необхідним для гармонійного розвитку особистості дитини. Важливість вивчення вікових особливостей емоційної сфери дітей молодшого шкільного віку пов'язана з тісним взаємозв'язком емоційного та інтелектуального розвитку. Тому питання напрямків психокорекційного впливу на дітей молодшого шкільного віку з використанням лялькотерапії, є актуальним.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адаменко Я. Ю. Шляхи залучення ляльки до педагогічних технологій дошкільного дитинства / за ред. В. К. Сарієнко. Слов'янськ : видавництво «Друкарський двір», 2011. С. 3 – 6.
2. Вознесенська О. Л., Невах Є. В. Арт-терапевтичний вплив на структури особистості в роботі з образом «Я» / Простір арт-терапії: зб. наук. ст. Міленіум, 2009. Вип. 2 (6). С. 4 – 5.
3. Татаринцева А.Ю. Куклотерапія в роботі психолога, педагога и логопеда : СПб.: Речь, 2006. 102 с.

Тетяна МОРОЗ,

студентка 3 курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Науковий керівник: **Наталя АНАСТАСОВА**

кафедра прикладної психології та логопедії, старший викладач
(БДПУ)

РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З МІНІМАЛЬНИМИ ПРОЯВАМИ ДИЗАРТРІЇ

Актуальність дослідження: в ході вивчення дітей з порушеннями розвитку мовлення дошкільного віку з мінімальними проявами дизартрії, фахівцями-дефектологами встановлено, що їх розвиток підпорядковується основним закономірностям психічного розвитку дітей в нормі.

На підставі інноваційних підходів розуміння механізмів та структури усного мовлення у дітей з дизартрією дошкільного віку впроваджена як класична, так й інноваційна технології, диференційоване забезпечення усного мовлення дошкільників з дизартрією корекційно-розвивального етапу підсилило ефективність комплексного диференційованого підходу до

корекції порушень усного мовлення з дизартрією цих дітей та забезпечило значне покращення у всіх дітей стану м'язового тону мимічної, артикуляційної мускулатури, системи дихання та голосу [2].

Такі вчені як О. Ф. Архіпова, Л. В. Мєлєхова, М. Палмер виявили, що при дизартрії обов'язково спотворюється реалізація рухової програми внаслідок несформованості операцій зовнішнього оформлення висловлювань: голосових, темпо-ритмічних, артикуляційно-фонетичних і просодичних порушень, ступінь яких обумовлений характером і ступенем ураження ЦНС [1].

Такі порушення дуже заважають дітям у подальшому житті, вони не можуть правильно говорити, вимовляти звуки, та через це можуть бути досить скутими, та закритими від інших. Дітям з мінімальними порушеннями дизартрії може бути досить важко адаптуватися до навколишнього середовища, до навіть не значних змін, наприклад таких, як похід до ЗДО, або перехід від ЗДО до ЗЗСО [3].

Мета дослідження – вивчення особливостей мовленнєвого розвитку у дітей з мінімальними проявами дизартрії.

Методи дослідження: аналіз літератури, періодичних видань з психології, педагогіки та дефектології й узагальнення досвіду передової психолого-педагогічної практики; педагогічний експеримент; спостереження.

Висновок: Отже, ми вважаємо що ця тема є досить актуальною на сьогоднішній день, тому що наша медицина та педагогіка, так як і це порушення не стоїть на місці, та продовжує прогресувати в своєму напрямі, тому чим частіше ми будемо підіймати цю тему, тим активніше будуть розробляти методи, та методики подолання цього порушення і тим більшою буде вірогідність попередження прогресування порушення у негативному напрямі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Винарская Е. Н. Дизартрия /Е. Н. Винарская. М.:АСТ: Апрель, 2009. 141с.
2. Логопедія. Підручник, друге видання, перероблене та доповнене / за ред. М. К. Шеремет. Київ: Видавничий дім «Слово», 2010. 672с.
3. Шеремет М. К., Пахомова Н. Г. Формування мовленнєвої готовності дітей старшого дошкільного віку з дизартрією до навчання в школі: Навчально – методичний посібник. Київ, 2009. 137 с.

Аліна НОВІКОВА,

студентка 2 курсу

факультет дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **Аліна Синиця,**

к. прикладної психології та логопедії, старший викладач (БДПУ)

СПЕЦИФІКА КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВИХ ЗАНЯТЬ ІЗ ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМ СЛУХУ

На сьогодні проблема порушення слуху в дітей є актуальною як у медичному, так і в психологічному аспектах. За даними Всесвітньої